

บทความวิจัย (Research Article)

อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย โดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่าน

EFFECTS OF SELF-EFFICACY ON MILITARY ACHIEVEMENT OF CADET STUDENTS WITH GRIT AND WELL-BEING AS MEDIATORS

Received: July 24, 2020

Revised: September 14, 2020

Accepted: September 22, 2020

ปาวริศ ไชยลาโก^{1*} ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ² และสุรศักดิ์ เก้าเอี้ยน³
Pavaris Chailapo^{1*} Piyawan Visessuvanapoom² and Surasak Kao-lean³

^{1,2,3}คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย^{1,2,3}Faculty of Education, Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: Pavaris.instructor@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเองความเพียร สุขภาวะ และผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย 2) ตรวจสอบโมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยโดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่านกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) วิเคราะห์บทบาทการส่งผ่านของความเพียรและสุขภาวะในโมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย ตัวอย่างวิจัย คือ นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 2-5 จำนวน 805 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นมาตรวัดที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ได้แก่ มาตรวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง มาตรวัดความเพียร และมาตรวัดสุขภาวะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) ผลการวิจัย พบว่า 1) ในภาพรวมนักเรียนนายร้อยมีสุขภาวะอยู่ในระดับสูง (%R_{WB} = 70.00) ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย ความเพียร และการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับปานกลาง (%R_{CMA} = 47.25; %R_{GRT} = 44.00; %R_{SE} = 35.00) 2) โมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยโดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่านมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi-Square = 44.620, df = 36, p-value = 0.131, Chi Square/df = 1.239, GFI = 0.991, AGFI = 0.978, NFI = 0.997; RMR = 0.015, RMSEA = 0.018) 3) การรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย ($\beta = 0.765$, $p < .05$) ในขณะที่ความเพียรมีอิทธิพลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย ($\beta = -0.704$, $p < .05$) อย่างไรก็ตาม สุขภาวะไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: การรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเพียร สุขภาวะ ผลสัมฤทธิ์ทางทหาร

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the level of self-efficacy, grit, well-being, and cadet military achievement, 2) to examine the goodness of fit of the structural equation modeling of effects of self-efficacy on military achievement of cadet students with grit and well-being as mediators with the empirical data, and 3) to analyze the role of mediators of grit and well-being of the structural equation modeling of effects of self-efficacy on military achievement of cadet students. The participants were 805 second to fifth-year cadet students and chosen by stratified random sampling. Research instruments were a self-efficacy scale, a grit scale, and a well-being scale. Data were analyzed using Structural Equation Modeling (SEM). Findings were as follows: 1) Overall, the cadet students had a high level of well-being ($\%R_{WB} = 70.00$) whereas their cadet military achievement, grit, and self-efficacy are at a moderate level ($\%R_{CMA} = 47.25$; $\%R_{GRT} = 44.00$; $\%R_{SE} = 35.00$). 2) The result from the Structural Equation Modeling indicated that the model fit well to the empirical data (Chi-Square = 44.620, df = 36, p-value = 0.131, Chi-Square/df = 1.239, GFI = 0.991, AGFI = 0.978, NFI = 0.997; RMR = 0.015, RMSEA = 0.018). 3) Self-efficacy had direct influence on cadet military achievement ($\beta = 0.765$, $p < .05$) whereas grit had a negative effect on cadet military achievement ($\beta = -0.704$, $p < .05$). However, there was no significance effect of well-being on cadet military achievement.

Keywords: Self-Efficacy, Grit, Well-Being, Military Achievement

บทนำ

การสร้างนายทหารที่มีความรู้และสติปัญญาให้สามารถควบคุมบังคับบัญชาในเวลาปกติและสงครามเพื่อป้องกันอธิปไตยของบ้านเมือง เป็นหลักการสำคัญที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าได้ยึดถือและใช้เป็นแนวทางในการผลิตนักเรียนนายร้อยให้เป็นนายทหารสัญญาบัตรหลักชั้นนำในระดับหมวด เป็นที่ยอมรับของนานาชาติ (Cadet Regiment King's Guard Chulachomklao Royal Military Academy, 2019, pp. 13-14) ทั้งนี้ นักเรียนนายร้อยต้องได้รับการฝึกฝนอย่างหนักเพื่อให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ ด้านวิชาทหาร สมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่แข็งแกร่ง มีคุณลักษณะผู้นำทางทหาร ตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ศึกษาตามหลักสูตร (Chulachomklao Royal Military Academy, 2015) จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งในการพัฒนานักเรียนนายร้อยให้เป็นนายทหารสัญญาบัตรที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของกองทัพบก ด้วยเหตุนี้ การศึกษาโมเดลอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย เพื่อเป็นแนวทางสำคัญที่จะทำให้ทราบเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่สามารถทำนายความสำเร็จในการฝึกและศึกษาของนักเรียนนายร้อย

จากการทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางทหาร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารประกอบด้วย 1) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) ที่หมายถึง ความเชื่อมั่นของบุคคลที่มีต่อตนเองในการกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะเลือกแสดงพฤติกรรมหรือหลีกเลี่ยงหรือไม่ ความพยายามในการเผชิญอุปสรรค (Bandura, 1977) มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเชื่อมั่นในความสามารถที่จะปฏิบัติงานได้ ความเชื่อมั่นในการเผชิญอุปสรรค และความเชื่อมั่นในการประยุกต์ความสามารถภายใต้สถานการณ์ที่หลากหลาย 2) ความเพียร (grit) ที่หมายถึง ความมุ่งมั่นพยายามอย่างเต็มที่ต่อเป้าหมายตลอดช่วงเวลาหลายปี แม้จะประสบความล้มเหลวก็ตาม (Duckworth et al., 2007) และ 3) สุขภาวะ (Well-being) ที่หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการปรับตัวและดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม มีสุขภาพร่างกายและจิตใจโดยรวมที่ดี ตลอดจนมีแนวโน้มของคุณภาพชีวิตที่ดี (VandenBos, 2015)

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเพียร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อย จากการศึกษาของ Cooper (2014) พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน (Academic self-efficacy) มีอิทธิพลทางบวกต่อความวิริยอุตสาหะ ($\beta = 0.19, p < .01$) และความสนใจอย่างต่อเนื่อง ($\beta = 0.22, p < .01$) ซึ่งเป็นองค์ประกอบของความเพียร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียนและความเพียรสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ Duckworth et al. (2007) ได้ศึกษาความสำเร็จของนักเรียนนายร้อยสหรัฐอเมริกา จำนวน 1,218 คน พบว่า คะแนนความเพียรสามารถทำนายโอกาสประสบความสำเร็จของนักเรียนนายร้อยสหรัฐอเมริกาตลอดหลักสูตรการฝึกได้ดีกว่าปัจจัยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .48, OR = 1.62, p < .001$) ในทางกลับกันผู้สมัครและนักเรียนนายร้อยที่มีคะแนนความเพียรต่ำจะประสบความล้มเหลวหรือลาออกกลางคัน ด้วยเหตุว่าบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับสูงนั้น จะมีความเพียรพยายามที่มากกว่าและสามารถบรรลุผลตามเป้าหมายที่ต้องการได้ (Bandura, 1997; Duckworth, 2016)

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง สุขภาวะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อย จากการศึกษาของ Phan et al. (2016) ที่ศึกษาโมเดลสมการโครงสร้างของสุขภาวะในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียนมีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = 0.97, p < .001$) อีกทั้งยังพบว่า สุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่านอิทธิพลในความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกด้วย ($\beta = 0.53, p < .001$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Vie et al. (2016) ที่ได้ทำการติดตามและประเมินสุขภาวะของทหารที่ได้รับการฝึกฝนตามหลักสูตรพัฒนาความสามารถในการฟื้นคืนพลัง (Resilience Training Programs) จำนวน 10,000 คน พบว่า สุขภาวะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกองทัพสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอารมณ์ทางบวกและการมองโลกในแง่ดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนสมรรถภาพทางร่างกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ความสัมพันธ์ระหว่างความเพียรกับสุขภาวะ จากการศึกษาของ Credé et al. (2017) ที่ได้วิเคราะห์ห่อถัก พบว่า ความเพียรมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาวะ ยกตัวอย่างเช่น การควบคุมตนเอง ความมั่นคงทางอารมณ์ และอารมณ์ทางบวก สอดคล้องกับการศึกษาของ Disabato et al. (2019) ที่ได้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมาตรวัดความเพียรต้นฉบับกับสุขภาวะ พบว่า ความวิริยอุตสาหะที่เป็นองค์ประกอบของความเพียรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสุขภาวะเชิงอัตวิสัย ความเชื่อมั่นในสุขภาวะ และคุณลักษณะทางบุคลิกภาพที่แข็งแกร่ง นอกจากนี้ในการศึกษาของ Jiang et al. (2019) ได้ทำการวิเคราะห์ห่อถักระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาวะตามแนวคิดเฮโดนิคส์ ผลการศึกษา พบว่า ความเพียรสามารถทำนายความพึงพอใจในชีวิต อารมณ์ทางบวก และอารมณ์ทางลบได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือ บุคคลที่มีความเพียรสูงจะทำให้มีความพึงพอใจในชีวิตและอารมณ์บวกสูงขึ้น และมีอารมณ์ทางลบลดน้อยลง อีกทั้งยังพบว่าความเพียรมีอิทธิพลทางอ้อมต่ออารมณ์ทางบวกผ่านตัวแปรความพึงพอใจ (Need Satisfaction) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

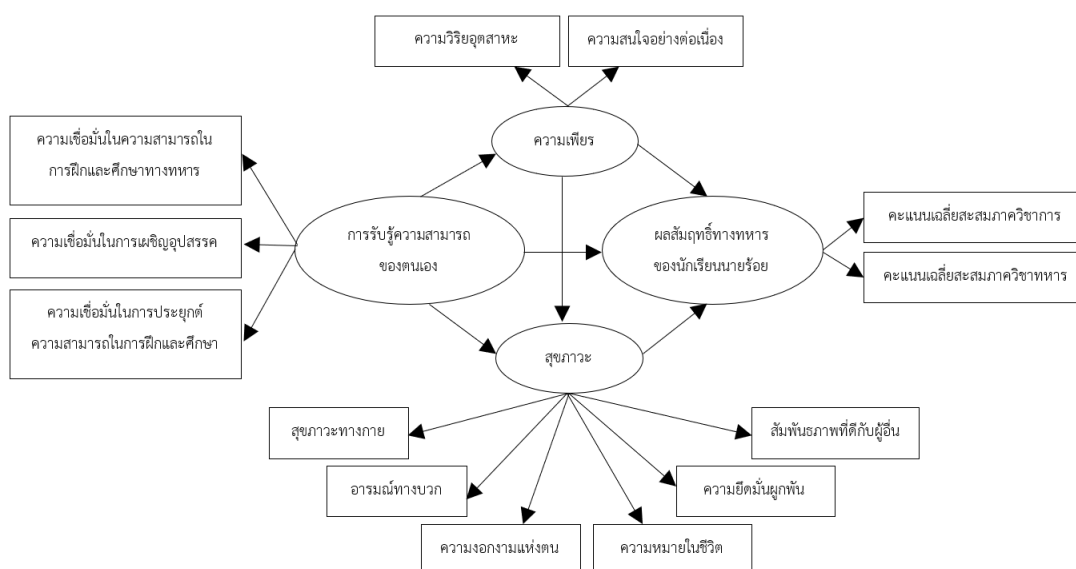
จากการศึกษาในข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ประกอบกับความเพียรและสุขภาวะที่สามารถเป็นตัวแปรส่งผ่านในความสัมพันธ์ของการรับรู้ความสามารถของตนเองและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาโมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยโดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่าน ทั้งนี้ ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการวิชาการ ศาสตร์ทางจิตวิทยาการศึกษาและวิชาชีพทหาร ตลอดจนสามารถนำสารสนเทศที่ได้ไปปรับใช้ประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบาย ออกแบบหลักสูตร และโปรแกรมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยให้สูงขึ้น โดยพิจารณาถึงการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเพียร และสุขภาวะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเพียร สุขภาวะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อย
2. เพื่อตรวจสอบโมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อย โดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่านกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อวิเคราะห์บทบาทการส่งผ่านของความเพียรและสุขภาวะในโมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเพียร สุขภาวะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อย ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร คือ นักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า สังกัดกองทัพบก กระทรวงกลาโหม ปีการศึกษา 2563 ชั้นปีที่ 2-5 จำนวน 916 คน
2. ตัวอย่าง คือ นักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ 2-5 จำนวน 805 คน ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างอยู่ที่ 25 คน ต่อ 1 พารามิเตอร์ที่ประมาณค่า (Hair et al., 2014) พารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่า จำนวน 32 ค่า ดังนั้น ตัวอย่างวิจัยที่เหมาะสมควรมีอย่างน้อย 800 คน และเพื่อชดเชยอัตราการตอบกลับต่ำ ผู้วิจัยได้เพิ่มจำนวนตัวอย่างวิจัยอีก 40 คน จึงกำหนดขนาดตัวอย่างวิจัยครั้งนี้ จำนวน 840 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามชั้นปีและสาขาวิชาจำนวนเท่าๆ กัน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย จำแนกออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้
 - 3.1 ตัวแปรแฝงภายนอก ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ต่อไปนี้
 - 1) ความเชื่อมั่นในความสามารถในการฝึกและศึกษาทางทหาร
 - 2) ความเชื่อมั่นในการเผชิญอุปสรรค
 - 3) ความเชื่อมั่นในการประยุกต์ความสามารถในการฝึกและศึกษาทางทหาร

3.2 ตัวแปรแฝงภายในที่ทำหน้าที่เป็นตัวแปรส่งผ่าน ได้แก่ ความเพียร ซึ่งวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ต่อไปนี้

1) ความวิริยะอุตสาหะ 2) ความสนใจอย่างต่อเนื่อง และสุขภาวะ (Well-Being) ซึ่งวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ต่อไปนี้ 1) สุขภาวะทางกาย 2) อารมณ์ทางบวก 3) ความงอกงามแห่งตน 4) ความหมายในชีวิต 5) ความยึดมั่นผูกพัน 6) สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

3.3 ตัวแปรแฝงภายใน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนาย ซึ่งวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ต่อไปนี้

1) คะแนนเฉลี่ยสะสมภาควิชาการ 2) คะแนนเฉลี่ยสะสมภาควิชาทหาร

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างมาตรวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองมาตรวัดความเพียร และมาตรวัดสุขภาวะ โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ทำการศึกษาร่วมกับการสนทนากลุ่มตัวแทนนักเรียนนายร้อยเพื่อศึกษาบริบทของนักเรียนนายร้อย

4.2 ผู้วิจัยกำหนดนิยาม องค์ประกอบ และออกแบบโครงสร้างมาตรวัด โดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิชุดที่ 1 (ผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยาการศึกษา การวัดและประเมินผลทางการศึกษา จิตวิทยาการแนะแนว) จำนวน 5 คน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถามในบริบทของนักเรียนนายร้อยจากผู้ทรงคุณวุฒิชุดที่ 2 (คณะผู้บังคับบัญชา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า) จำนวน 5 คน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

4.3 ทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มใกล้เคียงตัวอย่างวิจัย มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.886 0.841 และ 0.907 ตามลำดับ จึงได้เป็นมาตรวัดฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1

4.4 ผู้วิจัยตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า โมเดลการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเพียร และสุขภาวะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแนวคิดและทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงได้เป็นมาตรวัดฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 มีข้อคำถามทั้งหมด 66 ข้อ แบ่งออกเป็นมาตรวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง 19 ข้อ มาตรวัดความเพียร 15 ข้อ และมาตรวัดสุขภาวะ 32 ข้อ

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามวันและเวลาที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากำหนด สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างวิจัยที่มีความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยได้ตรงตามคุณสมบัติของเกณฑ์การคัดเลือก จำนวน 805 คน ซึ่งมีจำนวนเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การคำนวณคะแนนผลรวมเชิงเส้น (Linear Combination) และการแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปร้อยละของช่วง (Percent of Range: %R)

6.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยโดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่านกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และวิเคราะห์บทบาทการส่งผ่านของความเพียรและสุขภาวะในโมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ระดับตัวแปรแฝงได้มาจากการคำนวณคะแนนผลรวมเชิงเส้นของตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเพียร สุขภาวะ และผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย แล้วจึงแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปร้อยละของช่วง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในภาพรวมนักเรียนนายร้อยมีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองเฉลี่ยร้อยละ 35.00 (SD = 0.3444) อยู่ในระดับปานกลาง มีระดับความเพียรเฉลี่ยร้อยละ 44.00 (SD = 0.4564) อยู่ในระดับปานกลาง มีระดับสุขภาวะเฉลี่ยร้อยละ 70.00 (SD = 0.5854) อยู่ในระดับสูง และมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยเฉลี่ยร้อยละ 47.25

(SD = 0.5904) อยู่ในระดับปานกลาง โดยตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 มีรายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 คะแนนผลรวมเชิงเส้น ค่าสหสัมพันธ์ และร้อยละของช่วงของตัวแปรแฝง

เมทริกซ์สหสัมพันธ์					คะแนนผลรวมเชิงเส้น				%R	แปลความหมาย
					(Linear Combination)					
ตัวแปร	SE	GRT	WB	CMA	Min	Max	M	SD		
SE	1.000				1.04	3.59	2.75	0.3444	35.00	ปานกลาง
GRT	.720**	1.000			1.99	4.38	3.20	0.4564	44.00	ปานกลาง
WB	.753**	.780**	1.000		2.40	5.84	4.50	0.5854	70.00	สูง
CMA	.169**	.126**	.177**	1.000	1.39	3.94	2.89	0.5904	47.25	ปานกลาง

หมายเหตุ **p < .01; n = 805, SE = Self-efficacy; GRT = Grit; WB = Well-being; CMA = Cadet military achievement

2. โมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนายร้อยโดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่านมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สังเกตได้ในโมเดล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนายร้อยโดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่าน จำนวน 13 ตัวแปร โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีขนาดความสัมพันธ์ตั้งแต่ .108 ถึง .713 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีขนาดความสัมพันธ์ตั้งแต่ .070 ถึง .134 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกทั้งหมด มีรายละเอียดดังตาราง 2

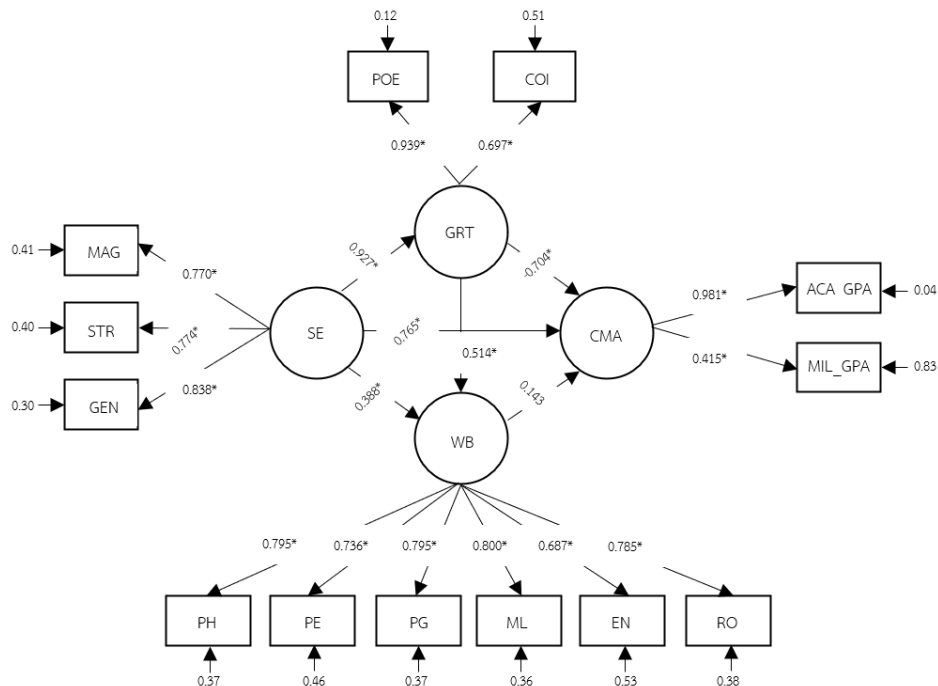
ตาราง 2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดล

	POE	COI	PH	PE	PG	ML	EN	RO	ACA_GPA	MIL_GPA	MAG	STR	GEN
POE	1												
COI	.659**	1											
PH	.652**	.455**	1										
PE	.619**	.570**	.572**	1									
PG	.582**	.383**	.636**	.477**	1								
ML	.649**	.477**	.648**	.579**	.671**	1							
EN	.620**	.586**	.411**	.551**	.410**	.543**	1						
RO	.582**	.386**	.658**	.492**	.688**	.633**	.431**	1					
ACA_GPA	.122**	.110**	.134*	.134**	.132**	.176**	.157**	.123**	1				
MIL_GPA	.108**	.086*	.079*	.070*	.057	.074*	.084*	.058	.403**	1			
MAG	.511**	.511**	.510**	.507**	.518**	.478**	.488**	.494**	.208**	.086*	1		
STR	.532**	.532**	.522**	.492**	.517**	.530**	.562**	.531**	.177**	.056	.713**	1	
GEN	.534**	.534**	.583**	.534**	.588**	.532**	.474**	.577**	.116**	.051	.644**	.605**	1
M	4.4279	4.1304	4.4182	4.4196	4.8484	4.5528	4.4924	4.9381	2.9079	3.2078	4.7066	4.6413	4.5506
SD	.64822	.67957	.73526	.82941	.78188	.81815	.68633	.71236	.60107	.35820	.67835	.58665	.65105

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ความเชื่อมั่นในความสามารถในการฝึกและศึกษาทางทหาร (MAG) กับความเชื่อมั่นในการเผชิญอุปสรรค (STR) มีค่าเท่ากับ .713 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสัมพันธ์กันในระดับสูง และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันน้อยสุด คือ อารมณ์ทางบวก (PE) กับคะแนนเฉลี่ยสะสมภาควิชาทหาร (MIL_GPA) มีค่าเท่ากับ .070 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสัมพันธ์กันในระดับน้อย ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์โมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยโดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่านที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีรายละเอียดดังภาพ 2

หมายเหตุ: * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยอมให้ค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน

Chi-Square = 44.620, df = 36, p-value = 0.131, Chi Square/df = 1.239,

GFI = 0.991, AGFI = 0.978, NFI = 0.997; RMR = 0.015, RMSEA = 0.018)

ภาพ 2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยโดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่าน

3. ผลการวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของโมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยโดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่าน มีรายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 ขนาดอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของโมเดล SEM

ตัวแปร	ค่าอิทธิพลต่อ								
	ความเพียร (GRT)			สุขภาวะ (WB)			ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นายร้อย (CMA)		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง (SE)	0.927*	-	0.927*	0.388*	0.477*	0.865*	0.765*	-0.529*	0.237*
ความเพียร (GRT)	-	-	-	0.514*	-	0.514*	-0.704*	0.074	-0.630*
สุขภาวะ (WB)	-	-	-	-	-	-	0.143	-	0.143
R ²		0.860			0.785			0.116	

หมายเหตุ: * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Chi-Square = 44.620, df = 36, p-value = 0.131, Chi Square/df = 1.239, GFI = 0.991, AGFI = 0.978, NFI = 0.997;
RMR = 0.015, RMSEA = 0.018)

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติและอิทธิพลโดยรวม (TE) อิทธิพลทางตรง (DE) และอิทธิพลทางอ้อม (IE) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลโดยรวมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยเท่ากับ 0.237 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (SE = 0.042; β = 0.237) และความเพียรมีอิทธิพลโดยรวมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยเท่ากับ -0.603 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (SE = 0.305; β = -0.603)

สำหรับการรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยเท่ากับ 0.765 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (SE = 0.315; β = 0.765) ความเพียรมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยเท่ากับ -0.704 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (SE = 0.301; β = -0.704) ในขณะที่สุขภาวะไม่ได้มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลทางอ้อมของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยผ่านตัวแปรความเพียรและสุขภาวะ เท่ากับ -0.529 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (SE = 0.300; β = -0.529)

จากการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์พหุการณ (R²) ของสมการโครงสร้างของตัวแปรแฝงภายในที่เป็นตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อย พบว่า ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเพียร และสุขภาวะ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อย ได้ร้อยละ 11.60

สรุปผลการวิจัย

1. ในภาพรวมนักเรียนนายร้อยมีสุขภาวะอยู่ในระดับสูง (%R_{WB}=70.00) ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อย ความเพียร และการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับปานกลาง (%R_{CMA}=47.25; %R_{GRT}=44.00; %R_{SE}=35.00)
2. โมเดลอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อย โดยมีความเพียรและสุขภาวะเป็นตัวแปรส่งผ่านมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้การรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเพียร และสุขภาวะ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อย โดยปัจจัยทั้ง 3 ตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อย ได้ร้อยละ 11.60
3. การรับรู้ความสามารถของตนเองกับความเพียรมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่สุขภาวะไม่ได้มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์บทบาทการส่งผ่านอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ของนักเรียนนายร้อยผ่านความเพียรและสุขภาวะพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยผ่านปัจจัยทั้ง 2 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยบ่งชี้บทบาทของความเพียรในการส่งผ่านอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่สุขภาวะไม่สามารถส่งผ่านอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยค้นพบผลการวิจัยที่น่าสนใจ 4 ประเด็น คือ 1) ในภาพรวมนักเรียนนายร้อยมีสุขภาวะอยู่ในระดับสูง 2) การรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยและยังส่งผลทางอ้อมไปยังผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยผ่านตัวแปรความเพียร 3) สุขภาวะไม่สามารถส่งอิทธิพลทางอ้อมของการรับรู้ความสามารถของตนเองไปยังผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย อีกทั้งสุขภาวะไม่ได้มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 4) ความเพียรมีอิทธิพลทางตรงต่อสุขภาวะ ผู้วิจัยจึงได้อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ในภาพรวมนักเรียนนายร้อยมีสุขภาวะอยู่ในระดับสูง ซึ่งโดดเด่นกว่าระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความเพียร และผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยที่อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องมาจากนักเรียนนายร้อยได้รับการปลูกฝังให้มีความรักใคร่สามัคคีกัน คอยดูแลให้ความช่วยเหลือกันในการฝึกและศึกษาทางทหารตลอดช่วงเวลาหลายปีเพื่อปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับหมายได้สำเร็จร่วมกันเป็นหมู่คณะ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปรับตัวภายใต้สถานการณ์ที่ยากลำบาก สอดคล้องกับการศึกษาของ Oprins et al. (2018) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นทหารมีความสามารถในการปรับตัวด้านการทำงานสูงกว่าพลเรือนทั้งหมด 5 มิติ ได้แก่ ด้านการรับมือกับสถานการณ์วิกฤต และด้านการรับมือกับสถานการณ์ทางกาย ($p < .001$) ด้านการแก้ไขปัญหาที่ยากลำบาก ด้านการรับมือกับสถานการณ์ทางวัฒนธรรม และด้านการรับมือกับความเครียด ($p < .05$)

2. การรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยและยังส่งผลทางอ้อมไปยังผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยผ่านตัวแปรความเพียร สอดคล้องกับ Cooper (2014) ที่พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน มีอิทธิพลทางบวกต่อความวิริยอุตสาหะและความสนใจอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นองค์ประกอบของความเพียร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ความเพียรมีอิทธิพลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาในระยะสั้น มีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยจากการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 2-5 เฉพาะในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จึงทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถวัดคุณลักษณะของความเพียรในระยะยาว เพื่อแสดงให้เห็นถึงความวิริยอุตสาหะและความสนใจอย่างต่อเนื่องของนักเรียนนายร้อยที่มีต่อเป้าหมายตลอดช่วงเวลาหลายปีได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับการศึกษาของ Duckworth et al. (2007) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรทำการศึกษาความเพียรในระยะยาว เพื่อติดตามความวิริยอุตสาหะและความสนใจอย่างต่อเนื่องของผู้เรียนที่มีต่อเป้าหมายตลอดช่วงเวลาหลายปีในหลักสูตร นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาบทบาทของความเพียรในการส่งผ่านอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย พบว่า ค่าอิทธิพลทางอ้อมของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยผ่านตัวแปรความเพียร ($\beta = -0.652, p < .05$) ในขณะที่เมื่อพิจารณาค่าอิทธิพลทางตรงของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย ($\beta = 0.765, p < .05$) จึงแสดงให้เห็นว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยจำเป็นต้องพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นสำคัญ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Gilson et al. (2016) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะผู้นำทางทหารของนักเรียนนายร้อยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองสามารถ

ทำนายคุณลักษณะผู้นำทางทหารของนักเรียนนายร้อยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ความเพียรไม่สามารถทำนายคุณลักษณะผู้นำทางทหารของนักเรียนนายร้อยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. สุขภาวะไม่สามารถส่งอิทธิพลทางอ้อมของการรับรู้ความสามารถของตนเองไปยังผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย อีกทั้งสุขภาวะไม่ได้มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบุคคลที่มีสุขภาวะที่ดี หมายถึง บุคคลที่มีความสุขทางกายและจิตใจ ตลอดจนมีความพึงพอใจในชีวิตโดยรวมด้วยเหตุนี้ แม้ว่าบุคคลจะมีสุขภาวะอยู่ในระดับสูง ก็ไม่ได้หมายความว่าต้องประสบความสำเร็จในระดับสูงตามไปด้วย แต่อาจหมายถึงการที่บุคคลสามารถปรับตัวและใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้การศึกษาค้นคว้าของคุณลักษณะของสุขภาวะในองค์ประกอบอื่นๆ เพิ่มเติม นอกเหนือไปจากสุขภาวะทางกาย อารมณ์ทางบวก ความมองงามแห่งตน ความหมายในชีวิต ความยึดมั่นผูกพัน และสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ก็อาจเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยให้สูงขึ้นได้ โดยคุณลักษณะของสุขภาวะที่ควรศึกษาเพิ่มเติม ได้แก่ การจัดการตนเอง การจัดการปัญหาแบบมุ่งที่ปัญหา ความสามารถในการปรับตัว การมองโลกในแง่ดี ความไว้วางใจที่มีต่อองค์กรและผู้บังคับบัญชา (Vie et al., 2016) อารมณ์ทางบวกและอารมณ์ทางลบ ในลักษณะกระตุ้นการเรียนรู้ (Pekrun et al., 2011)

4. ความเพียรมีอิทธิพลทางตรงต่อสุขภาวะ แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่มีความเพียรอยู่ในระดับสูงจะส่งผลให้มีระดับของสุขภาวะสูงขึ้นตามไปด้วย เนื่องจากนักเรียนนายร้อยที่มีความเพียรซึ่งประกอบด้วยความวิริยอุตสาหะและความสนใจอย่างต่อเนื่องในการปฏิบัติภารกิจในการฝึกและศึกษาทางทหาร จะมีความสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ที่ยากลำบากในการฝึกได้ดี และมีความสุขมากขึ้นได้ สอดคล้องกับ Jiang et al. (2019) ที่ได้วิเคราะห์พหุระดับ (Multilevel Regression Modeling) ปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาวะตามแนวคิดเฮโดนิคส์ ผลการศึกษาพบว่า ความเพียรสามารถทำนายความพึงพอใจในชีวิต อารมณ์ทางบวก และอารมณ์ทางลบได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือ บุคคลที่มีความเพียรสูงจะทำให้มีความพึงพอใจในชีวิตและอารมณ์บวกสูงขึ้น และมีอารมณ์ทางลบลดน้อยลง นอกจากนี้ ยังพบว่า ความเพียรมีอิทธิพลทางอ้อมต่ออารมณ์ทางบวกผ่านตัวแปรความพึงพอใจ (Need Satisfaction) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับ Credé et al. (2017) ที่ได้วิเคราะห์อภิมาน พบว่า ความเพียรมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาวะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตัวแปรการควบคุมตนเอง ความมั่นคงทางอารมณ์ และอารมณ์ทางบวก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 งานวิจัยนี้พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ผู้บังคับกองพันนักเรียนนายร้อย นายทหารปกครอง และนักเรียนนายร้อยผู้บังคับบัญชาสามารถปฏิบัติตนเป็นอย่างที่ดีให้แก่แก่นักเรียนนายร้อยได้เรียนรู้และมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีบทบาทหน้าที่ในการปกครองดูแลนักเรียนนายร้อยอย่างใกล้ชิดขณะศึกษาอยู่ อีกทั้งสามารถเป็นผู้ให้การสนับสนุนนักเรียนนายร้อยในการฝึกและศึกษาทางทหาร กิจกรรมเสริมหลักสูตรในช่วงเวลาพัก และในกิจวัตรประจำวันของนักเรียนนายร้อย

2) ครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนนักเรียนนายร้อย ควรพิจารณาออกแบบแผนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ การมอบหมายงาน การศึกษาค้นคว้า ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการสร้างประสบการณ์แห่งความสำเร็จ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนนายร้อย ยกตัวอย่างเช่น การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีระดับความยากเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนนายร้อย โดยครูอาจารย์สามารถเริ่มต้นมอบหมายงานที่มีความง่ายก่อนงานที่มีความยากและซับซ้อน เป็นต้น

3) นักเรียนนายร้อยควรสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถในการฝึกและศึกษาของตนเองอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประสบการณ์ตรงที่ตนเองเคยประสบความสำเร็จ ยกตัวอย่างเช่น การสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเตรียมทหาร การผ่านหลักสูตรนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 1 การปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมาย การสอบเลื่อนชั้นปีสูงขึ้น การปฏิบัติกิจกรรมจิตอาสาเพื่อช่วยเหลือประชาชน เป็นต้น นอกจากนี้ นักเรียนนายร้อยสามารถสังเกตและเรียนรู้จากบุคคลต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการฝึกและศึกษาทางทหาร ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนนายร้อยผู้บังคับบัญชาที่ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี นายทหารสัญญาบัตรรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ตลอดจนเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ได้รับรางวัลทางการศึกษาต่างๆ เป็นต้น

1.2 งานวิจัยนี้พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองและความเพียรมีอิทธิพลทางบวกต่อสุขภาวะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเพียรมีความสำคัญต่อสุขภาวะของนักเรียนนายร้อยใกล้เคียงกัน ด้วยเหตุนี้ คณะผู้บังคับบัญชาและฝ่ายบริหาร สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ประกอบการพิจารณาออกแบบหลักสูตรการฝึกและศึกษาทางทหาร ตลอดจนกิจกรรมเสริมหลักสูตรในช่วงเวลาฝึกฝนตนเองของนักเรียนนายร้อย เพื่อพัฒนาสุขภาวะของนักเรียนนายร้อยอันเป็นประโยชน์ต่อการรับรู้ความสุขและความสามารถในการปรับตัวในการฝึกและศึกษาของนักเรียนนายร้อยต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 งานวิจัยนี้พบว่า เส้นอิทธิพลของตัวแปรความเพียรมีอิทธิพลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย ในขณะที่สุขภาวะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อย ร่วมกับการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้สารสนเทศเพิ่มเติมจากงานวิจัยนี้

2.2 งานวิจัยนี้พบว่า ความเพียรมีอิทธิพลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาความเพียรในระยะยาว เพื่อแสดงให้เห็นถึงความวิริยอุตสาหะและความสนใจอย่างต่อเนื่องที่มีต่อเป้าหมายตลอดช่วงเวลาหลายปี ตลอดจนสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยได้

2.3 งานวิจัยนี้พบว่า สุขภาวะไม่ได้มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางทหารของนักเรียนนายร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาคุณลักษณะของสุขภาวะในองค์ประกอบอื่น ๆ เพิ่มเติม ได้แก่ การจัดการปัญหาแบบมุ่งที่ปัญหา ความสามารถในการปรับตัว การมองโลกในแง่ดี ความไว้วางใจที่มีต่อผู้บังคับบัญชาและหน่วยงาน อารมณ์ทางบวก และอารมณ์ทางลบในลักษณะกระตุ้นการเรียนรู้

References

- Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change. *Psychological Review*, 84(2), 191-215.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: W H Freeman/Times Books/Henry Holt & Co.
- Cadet Regiment King's Guard Chulachomklao Royal Military Academy. (2019). *Manual of Cadet Student 2019*. Bangkok: Aroonkarnpim. [in Thai]
- Chulachomklao Royal Military Academy. (2015). *Curriculum of Chulachomklao Royal Military Academy 2015 (5 years)*. Retrieved October 15, 2019, from <http://www.crma.ac.th/edu/EDU.pdf> [in Thai]
- Cooper, A. (2014). *Exploring the use of non-cognitive factors in predicting college academic outcomes* (Master thesis). Chattanooga, TN: University of Tennessee.
- Credé, M., Tynan, M. C., & Harms, P. D. (2017). Much ado about grit: A meta-analytic synthesis of the grit literature. *Journal of Personality and Social Psychology*, 113(3), 492-511.

- Disabato, D. J., Goodman, F. R., & Kashdan, T. B. (2019). Is grit relevant to well-being and strengths? Evidence across the globe for separating perseverance of effort and consistency of interests. *Journal of Personality*, 87(2), 194-211.
- Duckworth, A. L., Peterson, C., Matthews, M. D., & Kelly, D. R. (2007). Grit: Perseverance and passion for long-term goals. *Journal of Personality and Social Psychology*, 92(6), 1087-1101.
- Duckworth, A. (2016). *Grit: The power of passion and perseverance*. New York: Scribner/Simon & Schuster.
- Gilson, T. A., Dix, M. A., & Lochbaum, M. (2016). "Drive On": The relationship between psychological variables and effective squad leadership. *Military Psychology*, 29(1), 58-67.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2014). *Multivariate data analysis: Pearson new international edition* (7th ed.). Harlow, Essex: Pearson.
- Jiang, W., Jiang, J., Du, X., Gu, D., Sun, Y., & Zhang, Y. (2019). Striving and happiness: Between- and within-person-level associations among grit, needs satisfaction and subjective well-being. *The Journal of Positive Psychology*, 15(4), 543-555. <https://doi.org/10.1080/17439760.2019.1639796>
- Oprins, E. A. P. B., Bosch, K. V. D., & Venrooij, W. (2018). Measuring adaptability demands of jobs and the adaptability of military and civilians. *Military Psychology*, 30(6), 576-589.
- Phan, H. P., Ngu, B. H., & Alrashidi, O. (2016). Role of student well-being: A study using structural equation modeling. *Psychological Reports*, 119(1), 77-105.
- Pekrun, R., Goetz, T., Frenzel, A. C., Barchfeld, P., & Perry, R. P. (2011). Measuring emotions in students' learning and performance: The Achievement Emotions Questionnaire (AEQ). *Contemporary Educational Psychology*, 36(1), 36-48.
- VandenBos, G. R. (2015). *APA dictionary of psychology* (2nd ed.). Washington, DC: American Psychological Association.
- Vie, L., Scheier, L., Lester, P., & Seligman, M. (2016). Initial validation of the U.S. Army Global Assessment Tool. *Military Psychology*, 28(6), 468-487. DOI:10.1037/mil0000141